

[Fischer]

bidrag til at mindske verdens fattigdomsproblemer ud fra grundlæggende humanitære hensyn, ud fra hensynet til fundamentale menneskerettigheder og ud fra ønsket om hjælp til selvhjælp og en medfølgende økonomisk vækst i de fattige lande, som også på sigt vil komme den øvrige verden til gavn. Hertil kommer, at sikkerhedspolitiske hensyn og økonomisk fremgang og bedre levevilkår i udviklingslandene vil betyde færre krige og færre flygtningestrømme – regeringen bruger det udenlandske ord migration, hvorfor dog ikke bruge det danske ord folkevandring?

Men når denne overordnede enighed er konstateret, vil vi samtidig slå fast, at der efter konservativ opfattelse er behov for nogle væsentlige kursjusteringer, hvad angår hjælpens fordeling på den direkte og på den internationale bistand, og hvad angår sikring af danske erhvervs- og beskæftigelsesmæssige hensyn, der i sagens natur må knytte sig til et så vigtigt samfundsmæssigt område, når der fordeles omkring 9 millioner skattekrone årligt.

Vi finder det ikke hensigtsmæssigt, at omkring halvdelen af den danske bistand går gennem internationale organisationer. Den kritik, som fra Danidas side gennem årene har været rettet mod store dele af FN-systemet, er der efter vor opfattelse fortsat grundlag for. Det Konservative Folkeparti vil lægge bistanden om, så tre fjerdedele fremover går direkte fra Danmark til de enkelte modtagerlande og én fjerdedel gennem de internationale organisationer. Men vi vil samtidig i erkendelse ikke mindst af det flertal, der er, også stærkt opfordre ministeren for udviklingsbistand til at lægge det stærkest mulige pres på FN-systemet, for at danske leverancer og dansk viden kan få en langt bedre placering. Vi foreslår i vores program, at der sættes en tidsfrist på 3 år i forhold til FN, når det drejer sig om at sikre flere danske leverancer som en konsekvens af den givne bistand.

Det er da rigtigt, at ser man på FN-systemet som sådant, er der tale om en fremgang for danske leverancer – det manglede også bare andet! Men nærmere analyser af tallene bekræfter ikke desto mindre, at der er lang vej igen, før Danmark har en rimelig placering. For fratager vi de særlige forhold omkring UNICEF, omkring nogle fragttindægter og omkring flygtningehøjkommissærens arbejde,

så ser billedet langt mere negativt ud, ikke mindst da Danmark i dag vel efterhånden er den absolut største bidragyder til FN's udviklingsprogram UNDP. Man skal i den sammenhæng jo også gøre sig klart, at danske krav til FN om en omlægning først og fremmest knytter sig til forholdet til vore største konkurrenter i de rige lande og ikke vedrører ulandene.

Med hensyn til den danske bilaterale hjælp har vi med bekymring set, at danske virksomheders ordreandele har været faldende på det seneste og vel i dag kun omfatter 26-27 pct. af hjælpeomfanget. Ikke mindst i en periode med så stor hjemlig arbejdsløshed finder vi det utilstrækkeligt og uholdbart, og vi vil derfor gerne have en klar melding fra regeringens side om, at man vil gøre en energisk indsats for at rette op på det og løbende vil justere indsatsen.

Det, vi kunne forestille os, og det, vi ønsker, er et særligt afsnit i Danidas årsberetning, således at man kan komme bag om tallene, så Folketinget, offentligheden, danske virksomheder og fagbevægelsen kan følge udviklingen. Der bør efter vor opfattelse ved udfasning af projektsamarbejdslande også tages et rimeligt hensyn til, at man ikke hermed pludselig trækker tæppet væk under danske virksomheder, som måske uddannelsesmæssigt, sprogligt, kulturelt m.m. har gjort en stor indsats for at gøre sig gældende i forbindelse med den danske bistandsindsats.

Vi stiller forslag om en omlægning af fattigdomsorienteringen, så en vis procentdel af hjælpen går til de fattigste lande og en anden del til den gruppe af ulande, hvor en dansk indsats kan være med til at forstærke en igangværende økonomisk udvikling. Det vil give danske virksomheder og arbejdspladser nye muligheder, samtidig med at de ikkestatslige ulandsorganisationer i højere grad kan påtage sig opgaver med netop de fattigdomsorienterede projekter, hvor det ofte og ikke mindst i den indledende fase er viden og organisationsevne, der spiller en større rolle end leverancer. Dermed tilgodeser vi begge hensyn. Forstærker man derimod en linje, hvor det reelt er vanskeligt at få procentdelen af danske leverancer op, svækker man efter konservativ opfattelse den hjemlige politiske støtte til udviklingshjælpen. Det må fra dansk side være naturligt, at vi i stort omfang yder indsatsen med danske ressourcer. Vi mener også, det vil være et udtryk